

**Bidbook aangeboden door het
Verbond voor Opheffing van het Cannabisverbod
ter voorbereiding op de kabinetsformatie 2012**

Eberhard van der Laan (PvdA), burgemeester Amsterdam

'SOFTDRUGSBELEID KABINET RAMP'

AMSTERDAM/DEN HAAG • Het softdrugsbeleid van het kabinet zal desastreus uitpakken in Amsterdam, vreest burgemeester Eberhard van der Laan. 'Als toeristen de toegang tot de coffeeshop wordt ontzegd, wordt het weer lucratief softdrugs te verkopen op straat. Dan krijgen we de toestanden van de Zeedijk van de jaren tachtig terug. Is die straat eindelijk opgeknapt, komen de dealers terug. Doe dat de straat niet aan.' (de Volkskrant, 20 november 2010)

Van der Laan treedt in de voetsporen van zijn voorganger Job Cohen, fervent voorstander van regulering van cannabis.

Verbond voor Opheffing van het Cannabisverbod
www.voc-nederland.org | twitter.com/vocnederland

Diederik Samsom (PvdA):

'Die wietpas moet zo snel mogelijk weg. Alle waarschuwingen om het niet te doen zijn in de wind geslagen, en je ziet wat er van komt. Meer en meer straathandel, want daar zit geld in. Die pas is helemaal niets.'

Alexander Pechtold (D66):

'De teelt van cannabis wordt gelegaliseerd en gereguleerd zodat teelt en verkoop worden geregeld via een gesloten en belastingplichtige keten, waaruit criminelen worden geweerd.'

Emile Roemer (SP): 'De verkoop en teelt van softdrugs voor de Nederlandse markt wordt gelegaliseerd en gereguleerd.'

Jolande Sap (GroenLinks):

'Softdrugs worden gelegaliseerd.'

Esther Ouwehand (PvdD):

'Het gebruik en de productie van softdrugs wordt gelegaliseerd.'

Gerd Leers (CDA):

'Als Kamerleden hun hart en hun verstand zouden volgen, was er morgen een meerderheid voor cannabisregulering.'

Dries van Agt (CDA):

Initiatiefnemer van het gedoogbeleid

Frits Bolkestein (VVD):

Overtuigd voorstander van regulering/legalisering van cannabis

DEMOCRATIE ...

'Het gedoogakkoord zorgt voor veel symboolwetgeving, waarvan je aanvoelt dat het evident minderheidsvoorstellen zijn, die langs deze route meerderheidsvoorstellen worden. Dat vind ik raar. De Raad van State zegt heel gefundeerd: dat moet je niet doen. Dan is het cynisch om te zeggen: we weten dat we 76 stemmen binnenhalen, dus op basis daarvan gaan we gewoon verder. Van een inhoudelijke discussie trekken we ons niks aan. In een democratie moet je toch steeds uitgaan van een redelijke discussie die tot een redelijke uitkomst leidt?

Dit is een erosie van moraliteit.'

Nationale Ombudsman Alex Brenninkmeijer,

NRC/Handelsblad, 7 april 2012

LEDEN VAN DE STATEN-GENERAAL!

Het Verbond voor Opheffing van het Cannabisverbod biedt u, ter voorbereiding op de komende formatie, een bidbook aan. Daarin zijn alle relevante feiten -mét de daaruit voortvloeiende argumenten- opgenomen, dienend als basis voor structurele wijziging van het recente gedoogbeleid voor cannabis.

Onder het kabinet-Rutte is dit beleid uit handen geraakt van Volksgezondheid en (vrijwel) volledig overgenomen door Veiligheid en Justitie. Met veronachtzaming van de eigen traditionele liberale uitgangspunten, hebben de bewindslieden van dit departement een beleid ingezet van voorheen ongekende repressie. Daarmee hebben zij de heilzame en effectieve werking van het oorspronkelijke gedoogbeleid, ooit ingezet door de latere premier Van Agt (CDA), in hoge mate gefrustreerd.

Dit recente repressieve beleid gaat uit van een obsessieve opvatting van *law and order*, gebaseerd op een verkeerde visie op de met hennep teelt in verband gebrachte criminaliteit! Deze criminaliteitsexplosie is namelijk door de overheid zélf veroorzaakt, via de fatale paradox van 'voor- en achterdeur'.

Uit geen enkel onderzoek blijkt dat consumenten van cannabis grootschalige overlast en/of criminaliteit veroorzaken. De problemen komen voort uit het contraproductieve en repressieve overheidsbeleid.

WIJ VRAGEN U :

1. Om in de komende formatieonderhandelingen als uitgangspunt op te nemen dat regulering van de hele cannabisketen de enige juiste weg is. Zowel ter bevordering van de volksgezondheid als voor effectieve preventie en bestrijding van de criminaliteit.
2. Om ervoor te zorgen dat -als een dergelijk regeerakkoord niet haalbaar blijkt- het gedoogbeleid tijdens de formatie wordt gedefinieerd als een : **'VRIJE KWESTIE'**

Immers, de uitslag van de verkiezingen moge op dit moment nog niet bekend zijn, vaststaat dat de partijen die het principe van regulering steunen er sterk uit te voorschijn zullen komen. Basis dus voor een serieuze heroverweging van het recent in gang gezette beleid.

Namens het Verbond voor Opheffing van het Cannabisverbod,

Henk Poncin

voorzitter

INHOUD

1 Ranking van drugs – RIVM	
Alcohol op 3, cannabis op 11	9
2. Niet dichttimmeren!	
Waarom cannabisbeleid een vrije kwestie moet worden	11
3. Volksgezondheid	
Probleemgebruik in perspectief	13
4. Cannabis en criminaliteit	
De lessen van de Drooglegging	15
5. De ‘wietpas’ (het B- en I-criterium) tot nu toe	
Het echte probleem wordt doodgezwegen	17
6. De voordelen van regulering	
Een veiliger en gezonder Nederland	21
7. Ruimte voor regulering	
Ybo Buruma, raadsheer bij de Hoge Raad	23
8. Internationaal	
Wet van de Remmende Voorsprong	25
9. Moties	
En nu doorpakken: realisering ligt voor het grijpen!	27

Het RIVM-rapport 'Ranking van drugs' werd opgesteld op verzoek van de toenmalige minister van Volksgezondheid **Ab Klink** (CDA), is ook aan hem uitgereikt, maar hij heeft hier geen gevolg aan gegeven, daarmee bevestigend wat de Nationale Ombudsman constateert (zie pagina 4).

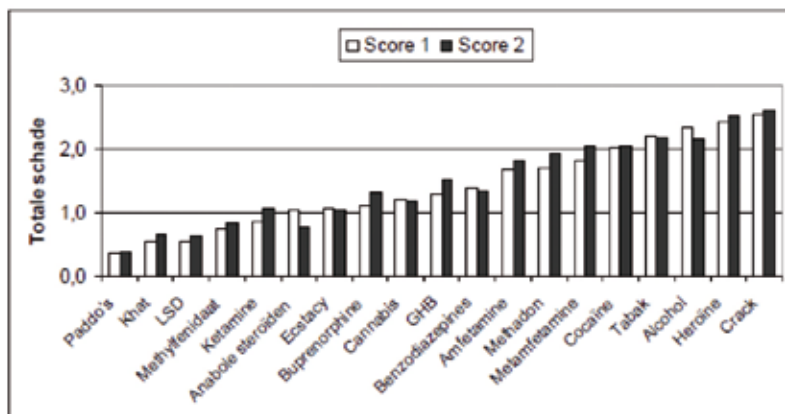

Ranking van drugs

Een vergelijking van de schadelijkheid van drugs

RIVM rapport 430001001/2009

1.	Crack	(5,04)
2.	Heroïne	(4,83)
3.	Alcohol	(4,52)
4.	Tabak	(4,47)
5.	Cocaïne	(3,99)
6.	Methamfetamine	(3,73)
7.	Methadon	(3,62)
8.	Amfetamine	(3,48)
9.	GHB	(2,85)
10.	Benzodiazepines	(2,69)
11.	Cannabis	(2,45)
12.	Buprenorphine	(2,31)
13.	Ecstasy	(2,09)
14.	Ketamine	(1,89)
15.	Methylfenidaat	(1,54)

Oplopende score voor de totale schade, gegeven in de eerste en tweede ronde

Bron: Ranking van drugs, RIVM, 2009

1. Ranking van drugs (RIVM)

Alcohol op 3, cannabis op 11

Cannabis wordt wereldwijd gebruikt, alleen al in Nederland door een half miljoen mensen (Trimbos), zonder noemenswaardige schade voor de gezondheid. Er is nog nooit een dode gevallen dor het gebruik van cannabis. Dat is met de legale drugs alcohol en tabak wel anders, zoals glashelder blijkt uit de ranking van drugs naar schadelijkheid, die het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) in 2009 opstelde.

*

Rationele evaluatie

In deze rangschikking naar schadelijkheid staat alcohol op de derde plaats en tabak op de vierde. Cannabis staat op plaats elf. Het onderzoek werd uitgevoerd in opdracht van het Ministerie van VWS met het oog op een rationele evaluatie van het huidige drugsbeleid.

*

Wat bleek? 'Alcohol en tabak scoren hoog op de schaal van schadelijkheid voor de volksgezondheid en zijn daarmee schadelijker een reeks van andere drugs.' De twee populairste volksgenotmiddelen staan in de top-5 van meest schadelijke drugs gebroederlijk tussen heroïne, cocaïne en crack.

*

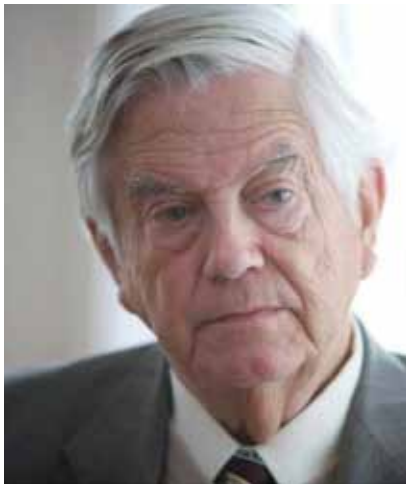
Scheiding der markten' succesvol

Het RIVM-onderzoek onderstreept het belang van het 'scheiden der markten' voor soft- en harddrugs, waarin de coffeeshops zo succesvol zijn in Nederland. Ons land kent de laagste cijfers van Europa voor intraveneus druggebruik en scoort ook laag in de categorieën 'opiaatgebruik' en problematisch gebruik'. (*Statistical Bulletin 2012, European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction (EMCDDA), Lissabon*)

*

We kunnen dan ook stellen dat de Nederlandse jeugd dankzij ons coffeeshopbeleid nauwelijks een drugsprobleem heeft, terwijl jaarlijks enkele honderden comazuipers op de intensive care belanden.

De visie van Frits Bolkestein:

Frits Bolkestein, voormalig partijleider VVD, minister en eurocommissaris

‘Het dertigjarige experiment met de verkoop van cannabis via coffeeshops is uniek. Regulering van deze drug heeft niet geleid tot meer gebruik, noch van cannabis noch van andere drugs. Gebruik en verslaving van soft- en harddrugs liggen in Nederland op of onder het Europese gemiddelde. Heel wat lager dan in meer repressieve landen als Frankrijk, Engeland en de VS.

Ook hebben de coffeeshops bereikt dat honderdduizenden cannabis-consumenten geen strafblad hebben gekregen, geen intrekking van hun rijbewijs of erger, zoals elders.

Het verbod blijkt dus niet nodig. We kunnen deze uitzonderlijke maatregel om burgers tegen zichzelf te beschermen afschaffen. Regulering wérkt.’

Frits Bolkestein e.a., NRC/Handelsblad, 18 mei 2010

De visie van Wouter Bos:

Wouter Bos, voormalig minister van Financiën en PvdA-leider

‘Er worden honderden miljoenen in Nederland besteed aan rechters en politiemensen die bezig zijn om een drugsmarkt te controleren, die ze niet kunnen controleren. Als we dat op een verstandige manier met elkaar onder een vergunningstelsel zouden brengen zou er een heleboel geld vrijkomen dat gewoon gebruikt kan worden voor blauw op straat. Dat lijkt me een veel slimmere manier van aanwenden.’

Wouter Bos, NOVA, 24 februari 2010

2. Niet dichttimmeren!

Waarom cannabisbeleid een vrije kwestie moet worden

Het zou in onze optiek mooi zijn als de toekomstige coalitiepartijen eindelijk regulering van de 'achterdeur' in een regeerakkoord zouden opnemen. De kans is echter groot dat dit niet een eerste optie zal zijn.

*

Wel valt te verwachten dat na 12 september een substantieel deel van de Kamer, wellicht zelfs een lichte meerderheid, vóór regulering van cannabis zal zijn. Tot nu toe was dat immers ook het geval.

*

De mogelijkheid bestaat dat -hoewel het draagvlak in de Kamer groot is voor regulering- de toevallig aantredende coalitie, van welke signatuur dan ook, compromissen heeft moeten sluiten tijdens de formatie.

*

Vrije kwestie

Daarom pleiten wij er voor om van het cannabisbeleid een VRIJE KWESTIE te maken. Dat is de enige manier om een einde te maken aan de jarenlange houdgreep van politiek correcte retoriek en stigmatisering, die de laatste drie decennia een pragmatischer aanpak dwarsboomt.

Hier sta ik voor

Zelf beslissen over leefstijl

Ik wil mensen voldoende ruimte geven om zelf keuzes te maken. Ook ten aanzien van zijn of haar leefstijl. Een overheid die steeds meer geboden en verboden afkondigt, schiet z'n doel voorbij.

Edith Schippers (VVD), minister van VWS, op de website van haar ministerie; een verklaring die haaks staat op het door haar gevoerde beleid.

'De jongerenorganisaties verwerpen repressie als oplossing voor de drugsproblematiek. Betere uitvoering van drugsregulering zien zij als het noodzakelijke alternatief. Volgens de jongerenorganisaties is de drugsrepressie van de afgelopen jaren er geenszins in geslaagd drugs uit de samenleving weg te houden. Wat de onderdrukking volgens hen wel bewerkstelligt, is het verhinderen van kwaliteitstoezicht op deze riskante stoffen.'

Persverklaring van de politieke jongerenorganisaties van VVD, D66, SP, PvdA, GroenLinks en PvdD, 14 februari 2012

'Veel Amsterdammers vinden Koninginnedag niet leuk meer. En nog belangrijker; ze vinden het niet veilig meer. Afgelopen Koninginnedag hadden we 287 arrestanten en 522 ambulanceritten, die vrijwel allemaal aan alcohol waren gerelateerd. Ik wil niet dat er doden vallen.'

Eberhard van der Laan (PvdA), burgemeester van Amsterdam, Radio 1 Journaal, 4 november 2011

3. Volksgezondheid

Probleemgebruik in perspectief

Cannabis wordt wereldwijd al millennia benut. Niet alleen als roesmiddel, maar ook als medicijn en grondstof.

Vast staat dat door gebruik van cannabis nog nooit één dode is gevallen. Het aantal probleemgebruikers is klein, zeker vergeleken met legale middelen als alcohol en tabak en illegale middelen als opiaten en cocaïne. Voor zover verslaving optreedt, is deze psychisch, niet lichamelijk.

*

In 2010 waren er volgens de Nationale Drugs Monitor 10.971 'primaire cannabiscliënten in de verslavingszorg'.

Veertig procent van hen heeft ook problemen met andere middelen, dus niet alleen met cannabis. Op zeventien miljoen Nederlanders gaat het om minder dan een half promille.

*

Het overgrote deel van de Nederlandse cannabisconsumenten geniet op een verantwoorde manier van cannabis, zonder problemen te veroorzaken en zonder zelf in de problemen te komen. In de drugsnota '*Het pad naar de achterdeur*' (2000) concludeert het ministerie van Justitie: 'Veruit het grootste deel van de cannabisgebruikers [stopt] voor hun dertigste met het gebruik zonder ooit harddrugs te hebben gebruikt.'

*

Medicinaal gebruik

Sinds 2003 is cannabis in de apotheek verkrijgbaar voor een lange reeks aandoeningen en ziektes. Een greep:

reuma, migraine, epilepsie, glaucoom, multiple sclerose, colitis ulcerosa, ziekte van Parkinson, chemotherapie, Alzheimer, anorexia, ziekte van Crohn, astma, ADHD, angststoornissen, ME/chronische vermoeidheid, slaapstoornissen, eczeem/jeuk en fibromyalgie. Israël, Spanje en de Verenigde Staten lopen voorop bij het wetenschappelijk onderzoek naar medicinale toepassing van cannabis en de afzonderlijke werkzame stoffen uit de plant.

*

Bizarre focus

Ons land telt volgens de Nationale Drugs Monitor 1,4 miljoen probleemdrinkers en ruim 400.000 feitelijke alcoholisten.

Ruim 40.000 kinderen slikken dagelijks Ritalin (nauw verwant aan amfetamine, oftewel *speed*). Het aantal Nederlanders dat slaap- en kalmeringsmiddelen (benzodiazepinen) gebruikt is gestegen tot boven 1,1 miljoen. Al deze middelen staan in de RIVM-ranking hoger dan cannabis. 'Ongeveer eenderde van de gebruikers van benzodiazepinen is chronisch gebruiker, waarbij de kans op verslaving toeneemt', aldus de NDM. In dit licht bezien is de aanhoudende focus van de overheid op cannabis bizar te noemen.

'Nederland liep vooruit met zijn niet-punitieve drugsbeleid, maar is daarvan teruggekrabbeld na buitenlandse kritiek en conservatieve politiek, met als gevolg dat het nauwelijks nog nadenkt over hoe het beleid verder en beter kan. De politieke onwil om pragmatisch -en dus niet ideologisch- na te denken over de wijze waarop de overheid kan interveniëren in deze voorsnog volledig illegale markt, is de belangrijkste reden dat er nog zo veel cannabiscriminaliteit is.'

Tim Boekhout van Solinge, criminoloog Nederlands Juristen Blad, 22 november 2010)

'Kijk, dat hele strafbaar stellen van drugs heeft natuurlijk te maken met godsdienst. Godsdiensten hebben regels over wat je eet en drinkt. Niet alle godsdiensten, maar zeker de woestijngodsdiensten. Maar wij pretenderen een seculiere staat te zijn, en daarin horen dingen die bij de godsdienst horen geen plaats te hebben. Het hele idee dat een staat je vertelt wat je eet en drinkt en hoe je het klaar moet maken, dat is naar mijn diepste overtuiging vol-ko-men waanzin!'

Louk Hulsman (1923-2009), hoogleraar strafrecht en criminologie, eerste Cannabis Tribunaal, Den Haag, december 2008)

'De unieke Nederlandse uitvinding van de coffeeshop had allang uitgeroepen moeten worden tot de belangrijkste Nederlandse sociale innovatie van de afgelopen halve eeuw.'

Egbert Tellegen, emeritus hoogleraar sociologie en milieukunde, Het utopisme van de drugsbestrijding

Geen misdrijf in Nederland wordt zo rigoureuus bestraft als het 'misdrijf' van de kleine thuisteler van cannabis.

Naast de door de rechter opgelegde straf, het verhalen van kosten en het opleggen van dwangsommen, wordt de veroordeelde uit zijn of haar huurwoning gezet en komt daarbij op een zwarte lijst, zodat een andere woning huren -ook buiten de eigen gemeente- onmogelijk wordt. In veel steden wordt op de woning een anti-hennepteelt plakkaat aangebracht.

En dat terwijl in het geval van zelfs herhaald overlast gevend asociaal gedrag van een huurder, een vaak jarenlange procedure nodig is om tot ontruiming te kunnen over gaan. Waarna betrokkene aansluitend recht heeft op vervangende woonruimte!

4. Cannabis en criminaliteit

De lessen van de Drooglegging

De grootste weeffout van het cannabisbeleid is de handhaving van het verbod op de teelt en de groothandel, na het succesvol gedogen van de verkoop via coffeeshops. Teelt en groothandel vinden, na 36 jaar gedoogbeleid, nog altijd plaats in een volledig grijs gebied. Het agressieve opsporingsbeleid heeft er voor gezorgd dat de kleine thuiskweker afhaakt en de teelt wordt overgenomen door criminelen die de gestegen risico's graag voor lief nemen.

*

Drooglegging

Het is maar een van de vele paradoxen van het cannabisbeleid: de bestrijding heeft gezorgd voor verharding van de cannabismarkt, toename van geweld, hogere prijzen en onveiligere teelt. Eenzelfde ontwikkeling deed zich voor bij de illegale productie en distributie van alcohol tijdens de Amerikaanse Drooglegging (1919-1933). Wil de overheid werkelijk iets doen aan de criminaliteit rond cannabis, dan moet zij de teelt zo snel mogelijk decriminaliseren en reguleren.

*

Oplossing voor capaciteitsproblemen politie en Justitie

De Algemene Rekenkamer rapporteerde dit jaar dat van ruim een miljoen aangiftes van gewelds- en vermogensdelicten slechts 9,5 procent bij het OM is beland. Terwijl het gezag op wietplanten jaagt, groeit de berg plankzaken en blijft het oplossingspercentage dalen. Regulering maakt een enorme hoeveelheid capaciteit vrij bij politie en Justitie; sommige korpsen besteden nu vijftig tot zestig procent van al hun tijd en geld aan cannabis.

*

Verbod creëert het probleem

Hans van Duijn, die ruim vijftien jaar voorzitter was van de Nederlandse Politiebond, stelt het zo:

'Het probleem is eigenlijk zeer eenvoudig: er is een vraag in de samenleving naar cannabis. Er zijn 5 tot 600.000 mensen die dat met enige regelmaat gebruiken. Zij zijn niet strafbaar voor hun gebruik, ze moeten die cannabis ergens vandaan halen en zijn ook bereid er voor te betalen. Dan komt er een markt op gang, omdat de handel in cannabis en de productie verboden is. Daarmee creëer je een criminele wereld van een gigantische omvang, waar het vechten om de markt ook met vuurwapens gaat. Er gaan miljarden in om. Je creëert eigenlijk voor de hele Nederlandse samenleving een geweldig probleem met het verbod op cannabis.'

De wiet ligt weer op straat

Sinds twee maanden is de wietpas verplicht in Limburg, Zeeland en Noord-Brabant. Honderden coffeeshopklanten zijn verdwenen. De straatdealer en thuisteler komen terug.

DOOR ENZO VAN STEENBERGEN

Twee wilderemden komen op hem af, op klaarlichte dag, op straat in Tilburg. Ze fluitseren. Of hij 'iets' wil. Pjeer knikt. De wietpas is niet ingevoerd en Pjeer voert hem op. In de tas drukt hij de man een klein zakje in zijn handen. Een proefmonster, inclusief een kaartje met een telefoonnummer. "Probeer dit eens", zeggen ze. Het telefoonnummer mag Pjeer altijd bellen. De wiet is gratis. Op 1 mei van dit jaar werd in de drie zuidelijke provincies de wietpas ingevoerd. Coffeeshops moesten gesloten clubs worden, waarvan alleen Nederlanders lid kunnen worden. De maatregel is bedoeld om drugsverkeer uit met name België en Duitsland aan banden te leggen. Op 1 januari wordt de wietpas – in kleine groen-paarse maar een registratiesysteem – in heel Nederland ingevoerd. Elke shop mag

derlanders niet meer komen, terwijl de regering buitenlanders wil weerom uit de coffeeshops. "Dat is nooit de bedoeling geweest." Zijn shop aan de Spoorlaan in Tilburg heeft geteld: in januari dit jaar waren er gemiddeld ieder uur iets meer dan honderd uitsieke bezoekers. Nu zijn dat er nog zestien. Volgens de Vereniging voor Ophelling van het Cannabisverbod (VOC) komen deze cijfers in de buurt van de gemiddelden in de grensstreek. Daar kwam circa 20 procent van de coffeeshopbezoekers uit het buitenland. Bestuurslid Derrick Bergman: "Nu is 90 procent van de klanten verdwenen. Een hele groep Nederlandse klanten vertrekt het dus om zich te laten registreren." Elke stad trekt zijn eigen plan als het gaat om de wietpas. De regels schrijven voor dat coffeeshopbezoekers zich moeten registreren met een legitimatiebewijs en een afschrift uit

NRC/Handelsblad, 14 juli 2012

'Dit is met een hamer een mug doodslaan die op een ruit zit'

brabantsdagblad.nl dinsdag 1 mei 2012 •

6 | binnenland

CRIMINALITEIT Maatregel wordt vandaag ingevoerd, maar vrijwel niemand wil identificatiesysteem voor coffeeshops

Iedereen baalt van de wietpas

De omstrede wietpas wordt vandaag van kracht in het zuiden van het land. Niemand is blij. „Dit is met een hamer een mug doodslaan die op een ruit zit.“

door Max Steenberghe

De klanten? Die willen zich niet registreren als drugsgebruiker. De shophouders? Zien hun omzet krimpende halveren. De politie? Moet opeens lange ledenlijsten controleren in plaats van boeven gaan vangen. De gemeente? Laat een zorgvuldig opgebouwd beleid noodgedwongen in rook opgaan. En iedereen weet wat er staat te gebeuren: de huij gaat terug de straat op, met alle ongewenste gevolgen van dien. De wietpas moet de drugshandel beter reguleren. Maar: „Dit is met een vuolhamer een mug doodslaan terwijl hij op een ruit zit“, stelt een shophouder.

Brabants Dagblad, 1 mei 2012

5. De 'wietpas' (het Besloten club- en Ingezetenen criterium) tot nu toe I

Het echte probleem wordt doodgezwegen

Alle nieuwe regels aan de voordeur van de coffeeshop kunnen niet verhullen dat het échte probleem wordt doodgezwegen. Dat probleem zit aan de achterdeur, bij de cannabisteelt, die nog steeds volledig verboden is. Het ingezetenen criterium, de besloten club en het afstandscriterium: het zijn stuk voor stuk maatregelen die onnodig zijn en contraproductief uitpakken. De positieve resultaten van ons cannabisbeleid op het gebied van volksgezondheid, scheiding der markten van hard- en softdrugs en openbare orde komen door deze maatregelen serieus in gevaar.

*

Het omvormen van coffeeshops tot besloten clubs, met verplichte registratie van persoonsgegevens, heeft in de zuidelijke provincies geleid tot het massaal ondergronds gaan van de consument. De coffeeshops zijn leeg of gesloten, de illegale handel in cannabis en andere drugs floreert en honderden banen staan op de tocht of zijn al verloren gegaan. De Eindhovense burgemeester Van Gijzel verklaarde in juni dat harddrugdealers zich sinds 1 mei op de handel in cannabis hebben gestort: 'Dat tast meteen de volksgezondheid aan en ook ons systeem waarin we in het verleden zo succesvol waren om hard- en softdrugs uit elkaar te halen.'

*

De betreffende ministers hebben niet willen incalculeren hoeveel Nederlanders zouden weigeren zich te laten registreren en zouden kiezen voor het illegale circuit. Overlast is hiervan niet het belangrijkste negatieve effect; veel erger is dat het grootste deel van de cannabisconsumenten ondergronds is verdwenen. Tot 1 mei kochten zij cannabis in een transparante, streng gecontroleerde omgeving, waar de leeftijdsgrens en het verbod op harddrugs keihard worden gehandhaafd. Nu zijn zij uit het zicht verdwenen.

*

De grootste bedreiging die uitgaat van registratie is de aantasting van de privacy. Wie geregistreerd staat als cannabisgebruiker, maakt geen kans op een baan bij allerlei overheidsdiensten, zoals politie, douane en de krijgsmacht. Maar zelfs in bepaalde sectoren van de chemische industrie wordt je positie in gevaar gebracht.

*

Door de exploderende groei van het illegale circuit zijn alle soorten drugs makkelijker toegankelijk geworden, voor alle leeftijden. Tot 1 januari 2013 biedt het 'waterbedeffect' verlichting: Zuiderlingen en toeristen wijken uit naar coffeeshops in het 'vrije noorden'. De grote klap moet dus nog komen; als er geen alternatief meer is, zal 60 tot 85 procent van de coffeeshopbezoekers ondergronds gaan. Doorzetten van dit beleid is kiezen voor meer criminaliteit en onveiligheid, een einde aan de scheiding der markten en forse schade voor de volksgezondheid, met name voor minderjarigen en jongeren.

De Telegraaf, 26 februari 2011

ANGST Klachten Pottenberg en Heugemerveld

Noodkreet drugshandel buitenwijk

door onze verslaggever

MAASTRICHT - De buitenwijken Pottenberg en Heugemerveld luiden de noodklok over de drugs-overlast in hun wijk. Volgens de buurtplatforms in beide Maastrichtse wijken is het erg onrustig door drugsdeals en voelen bewoners zich vooral in de avonden niet meer veilig.

Vicevoorzitter Meindert Pelkmans van buurtplatform Heugemerveld schreef zelf een noodkreet aan de Maastrichtse gemeenteraad. Hij roept op tot actie om de drugs-overlast die meer dan vervuil-

een kijkje te komen nemen in Heugemerveld. „Onder het genot van een wandeling zullen we u de hot-spots van dealers en junks laten zien.”

Ook helemaal aan de andere kant van Maastricht, in Pottenberg, regeert de angst. Het buurtplatform in de wijk in Maastricht-West vroeg een gesprek aan met de CVP-fractie, die vervolgens het ongenoegen van de wijk samenvatte in een open brief aan de collega's in de gemeenteraad en het stadsbestuur. In Pottenberg is het ook al erg onrustig door illegale handel. „Vooral in de nachtelijke uren heeft deze illegale handel duststorie ver-

Dagblad de Limburger, 23 augustus 2012

‘Ik ben bang dat deze regels illegale wiethandel de straat opjaagt, terwijl we onze straten redelijk schoon hadden. Vraag is wat we er mee opschieten.’

Rob van Gijzel (PvdA), burgemeester van Eindhoven, Eindhovens Dagblad, 21 december 2011

5. De 'wietpas' (het Besloten club- en Ingezetenen criterium) tot nu toe II

De burgemeesters van de grote steden hebben hun bezwaren tegen de wietpas meermaals geuit. Ter illustratie twee citaten van de burgemeester van Amsterdam -waar eenderde van alle coffeeshops is gevestigd- en eentje van Thom de Graaf, voormalig burgemeester van Nijmegen.

*

Eberhard van der Laan, *Spraakmakende Zaken (IKON)* 31 mei 2011:

'We hebben hier 4,5 miljoen toeristen per jaar, van wie ruim een miljoen ook naar de coffeeshop gaat. Stel dat die allemaal niet meer naar de coffeeshop mogen -want die pas is alleen voor Nederlanders- dan zitten wij met een miljoen mensen die het dan op straat gaan kopen. Daar zijn wij hartstikke tegen, want we denken dat dat miljoen mensen op straat enorm veel overlast geeft en criminaliteit juist extra kansen krijgt. Terwijl het nu redelijk beheersbaar is.'

'Door de straatdealer wordt niet gecontroleerd of het aan jongeren wordt verkocht, wordt niet gekeken naar de gezondheid. Dus we denken dat we dat gewoon niet kunnen beteugelen. De heer Opstelten kijkt misschien iets teveel naar zijn Rotterdamse ervaring. Want daar zijn veel minder toeristen, dus daar heeft men -met een overigens enorme inspanning- die straathandel een beetje kunnen beteugelen. Maar dat gaat ons niet lukken.'

*

de Volkskrant

Eberhard van der Laan, *de Volkskrant*, 20 november 2010:

'Wij hebben zicht op wat er in coffeeshops gebeurt. Wij controleren streng. De politie loopt dagelijks coffeeshops binnen. In vijf jaar zijn er vijftien minderjarigen aangetroffen. Wij zitten boven op coffeeshops die overlast veroorzaken.'

'Toeristen komen niet alleen naar Amsterdam voor een coffeeshop om meteen weer te vertrekken. Veruit de meeste toeristen komen niet voor de coffeeshops. Maar die worden straks lastiggevallen door agressieve straatverkopers.'

*

NRC HANDELSBLAD

Thom de Graaf, *voorzitter HBO-Raad en voormalig burgemeester van Nijmegen, NRC/Handelsblad* 2 december 2011:

'Een maximum door de minister vast te stellen aantal coffeshopleden is een typisch Haags bedenkensel dat geen rekening houdt met de grote verschillen in omvang en functie van coffeeshops in den lande. (...) Een afstandscriterium ten opzichte van scholen miskent niet alleen dat de shops toch al niet mogen verkopen aan jeugdigen, maar ook dat een jongere die wil experimenteren zich niet zal laten afschrikken door een paar honderd meter lopen of fietsen. Het nieuwe drugsbeleid is, kortom, vooral nieuwe stoerheid. Stevig optreden tegen drugscriminaliteit is nodig, maar deze maatregelen vormen geen zinvolle bijdrage.'

‘Het liberale gehalte van Rutte en de zijnen is al een tijd zoek. Neem nu het gedoogbeleid van softdrugs. Dat rammelt aan alle kanten. Dat idee om de verkoop van softdrugs te reguleren met een pasjessysteem is mislukt. Het enige werkbare alternatief is legalisering van softdrugs in combinatie met goede voorlichting aan het publiek. Alleen al met accijns op cannabis en paddo’s zou de staat tientallen miljoenen euro’s verdienen.’

Alexander Pechtold, lijsttrekker D66, Nieuwe Revu, 15-21 februari 2012

‘De VVD is een liberale partij. Zij beschouwt de individuele vrijheid, zowel in geestelijk als in materieel opzicht, als het hoogste goed. Ieder mens heeft recht op vrijheid van meningsuiting en op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer, integriteit van het eigen lichaam en zelfbeschikking.’

Beginselverklaring VVD, augustus 2008

Mark Rutte, lijsttrekker van de grootste liberale partij van Nederland

6. De voordelen van regulering op een rij

Een veiliger en gezonder Nederland

Regering en parlement staan voor een fundamentele keuze: doorgaan met het criminaliseren en ondergronds duwen van cannabis en cannabisconsumenten of eindelijk kiezen voor regulering van de hele keten. Internationaal komt de focus van het cannabisbeleid steeds meer te liggen op *harm reduction* en decriminalisering (zie hoofdstuk 8: Internationaal).

Dat biedt een unieke kans om Nederland veiliger en gezonder te maken door volledige transparante regulering van cannabis.

- **Gereguleerde teelt is goed voor de volksgezondheid:** controle op productieomstandigheden, pesticidengebruik etc. en deugdelijke samenstellingsinformatie over de verschillende werkzame stoffen. Niet slechts thc, maar bijvoorbeeld ook cbd (cannabidiol).
- **Gereguleerde teelt is goed voor de veiligheid:** criminelen worden buitenspel gezet bij de aanlevering van coffeeshops, die volledig transparant kunnen gaan werken.
- **Gereguleerde teelt is goed voor de schatkist,** vanwege inkomsten uit accijns en belasting, en besparing op de kosten voor bestrijding van de hennepeteelt.
- **Gereguleerde teelt is goed voor de werkgelegenheid:** duizenden bestaande banen blijven behouden, duizenden zwarte banen worden wit.
- **Gereguleerde teelt is goed voor de geloofwaardigheid van de overheid:** zelfs een leek kan zien dat het huidige cannabisbeleid innerlijk tegenstrijdig en contraproductief is.

'Als wij nu kiezen voor nadere regulering is dat een toepassing van het opportuniteitsbeginsel die wij niet beschouwen als een uitholling van de strafbaarstellingen vereist door beide internationale Verdragen.'

Ybo Buruma, raadsheer bij de Hoge Raad

'I think that the war on drugs has been an utter failure.

And I think that we need to rethink and decriminalize our marijuana laws.'

Barack Obama, 44^e president van de Verenigde Staten

'In fact the war on drugs has been a disaster, creating failed states in the developing world even as addiction has flourished in the rich world. By any sensible measure, this 100-year struggle has been illiberal, murderous and pointless. That is why The Economist continues to believe that the least bad policy is to legalise drugs.'

Hoofredactioneel commentaar The Economist, 5 maart 2009

7. Ruimte voor regulering

Ybo Buruma, raadsheer bij de Hoge Raad

Hoogleraar strafrecht en strafprocesrecht Ybo Buruma, recent benoemd tot lid van de Hoge Raad, stelt over de ruimte voor regulering:

*

‘Volgens het T.M.C. Asser Instituut lijkt een experiment met het gedogen van de teelt van cannabis ten behoeve van de bevoorrading van coffeeshops niet te verenigen met de strafbaarstellingen die door het Enkelvoudig Verdrag van 1961 en het Verdrag tegen Sluikhandel van 1988 worden vereist. Dat punt zou valide zijn, als Nederland zou overgaan tot volledige legalisering. Dat beogen wij echter niet. Wij beogen regulering middels een vergunningensysteem ten aanzien van een zeer beperkt aantal kwekerijen. Een dergelijke regulering beoogt de in het belang van de volksgezondheid gemaakte onderscheiding van markten en de effectieve bestrijding van georganiseerde misdaad.’

*

‘Naar ons oordeel is het gedogen (of liever: via vergunningen toestaan) van cannabis teelt een maatregel in het belang van de volksgezondheid. (...) Deze interpretatiemethode is in het internationale recht niet ongebruikelijk: het Europese Hof voor de Rechten van de Mens past haar ook toe.’

*

‘Als wij nu kiezen voor nadere regulering is dat een toepassing van het opportuniteitsbeginsel die wij niet beschouwen als een uitholling van de strafbaarstellingen vereist door beide Verdragen. Van uitholling van de strafbaarstelling is geen sprake, omdat Nederland al door het voorbehoud [bij artikel 3 Verdrag tegen de Sluikhandel] het verschil maakte tussen strafbaarstelling en handhaving.

Het is onzin om met het Asser Instituut te menen dat het gebruik van het voorbehoud dat eind jaren tachtig van de vorige eeuw werd gemaakt, om anno 2005 een veel verdergaand gedoogbeleid in te voeren, redelijkerwijs niet kan worden aangemerkt als het te goeder trouw interpreteren en naleven van verdragen in overeenstemming met respectievelijk de Artikelen 31 en 26 van het Weens Verdragenverdrag. Het is gewoon toepassing van het voorbehoud, waarbij wij het doel van de verdragen - bestrijding van georganiseerde misdaad en bevordering van de volksgezondheid juist beogen te dienen.’

*

Volledige notitie: www.drugtext.nl/Cannabis/internationaal-en-europees-perspectief.html

Voormalig secretaris-generaal van de Verenigde Naties **Kofi Annan**, prominent lid van de Global Commission on Drug Policy, die oproept tot decriminalisering van cannabis:

‘Encourage experimentation by governments with models of legal regulation of drugs (especially cannabis) to undermine the power of organized crime and safeguard the health and security of their citizens.’

NRC Handelsblad Vrijdag 3 juni 2011

Internationale kopstukken willen legalisering drugs

WASHINGTON. De wereldwijde oorlog tegen drugs is mislukt en cannabis kan beter gelegaliseerd worden. Dat oordeelde een internationale commissie met invloedrijke leden zoals voormalig VN-chef Kofi Annan gisteren in een rapport over de internationale drugsbestrijding.

Volgens de Global Commission on Drugs Policy wordt er teveel de nadruk gelegd op het verbieden van drugs en het gevangenzetten van drugsgebruikers. De commissie vindt het verstandiger om cannabis en mogelijk ook andere drugs te legaliseren. Dat zou de georganiseerde misdaad ondermijnen en de volksgezondheid ten goede komen.

„De wereldwijde oorlog tegen drugs heeft gefaald, met verwoesten-

de gevolgen voor individuen en samenlevingen in de hele wereld”, zo staat er in het rapport. Volgens de studie leidt de legalisering van drugs niet tot significant meer gebruik. „Het moment is aangebroken om het taboe te doorbreken”, zei César Gaviria, de ex-president van Colombia.

De commissie is opgericht om de maatschappelijke schade van drugs-handel te beperken. De voormalig Braziliaanse president Fernando Cardoso is voorzitter van de groep, die nog meer prominente leden telt. Onder de 19 leden zijn de huidige Griekse premier George Papandreu, de Britse zakenman Richard Branson, de Peruaanse schrijver Mario Vargas Llosa en de Amerikaan George Shultz, die ministersposten ver-

vulde onder Nixon en Reagan.

De Verenigde Staten en Mexico wezen de bevindingen van de commissie onmiddellijk af. Met steun van de Verenigde Staten voert Mexico een felle strijd tegen drugskartels. De afgelopen vier jaar zijn zo’n 35.000 doden gevallen in de Mexicaanse drugsoorlog.

Volgens de Global Commission on Drugs Policy heeft repressief beleid de georganiseerde misdaad juist aangewakkerd en het drugsgebruik niet verminderd. Integendeel: het wereldwijde heroïnegebruik is tussen 1998 en 2008 met 35 procent toegenomen, dat van cocaïne met 27 procent en dat van cannabis met 8,5 procent, aldus in het rapport genoemde gegevens van de VN. (Reuters)

‘Het kan niet zo zijn dat als de Kamer tot een weloverwogen oordeel komt dat om redenen van volksgezondheid en openbare orde een regulering van de achterdeur de beste opties biedt, dat dat niet in gang gezet kan worden vanwege verroeste artikelen uit verdragen van een halve eeuw geleden toen hier in Europa nog vrijwel niemand van cannabis gehoord had en thc zelfs nog niet ontdekt was.’

Martin Jelsma, Trans National Institute, hoorzitting Tweede Kamer, 9 februari 2006

8. Internationaal

Wet van de Remmende Voorsprong

Nederland lijdt al enige tijd onder de Wet van de Remmende Voorsprong. In een groeiend aantal EU-landen, maar ook in Noord- en Zuid-Amerika, wordt anno 2012 ruimhartiger met de teelt van cannabis omgegaan dan in ons land. Waren wij voorloper met de coffeeshops, nu beginnen wij achter te lopen met de regulering van de cannabisteelt.

*

Tsjechië, Portugal en België

Portugal en Tsjechië hebben persoonlijk gebruik van alle drugs volledig gedecriminaliseerd. Belgische volwassenen hebben sinds 2005 recht op bezit van drie gram cannabis en één plant. De politie mag deze -anders dan in ons land- niet in beslag nemen. Op basis van dit recht is de vereniging Trekt Uw Plant opgericht, die cannabis teelt en aflevert voor haar leden.

*

Spanje en Frankrijk

In Spanje opereren honderden coöperatieve 'Cannabis Social Clubs', met soms wel 10.000 leden. Ook buitenlanders kunnen lid worden en tot 80 gram cannabis kopen. Het tijdschrift Les Inrockuptibles meldde in juni dat Frankrijk zo'n 150 Cannabis Social Clubs telt die klaar staan om te telen of dat al doen. De verslaggever meldt: 'Hoewel Frankrijk een van de strengste cannabiswetten van Europa heeft, is het ook het land waar de meeste tieners cannabis roken.'

*

Verenigde Staten en Zuid-Amerika

Sinds Californië in 1996 Proposition 215 aannam, hebben zeventien staten (plus Washington D.C.) medicinale cannabis gelegaliseerd. Nog eens zes staten bereiden wetgeving voor. Ruim de helft van alle volwassen Amerikanen kan vrijelijk cannabis kopen bij een *dispensary*.

In heel Zuid-Amerika woedt het debat over de oorzaken van het 'drugsgeweld'. Eerste conclusie: niet de drugs veroorzaken het geweld en de corruptie, maar het verbod op die drugs en de oorlog waarmee overheden dat verbod vergeefs trachten te handhaven. Degenen die het meest profiteren van deze bloedige oorlog zijn de criminelen die officieel het doelwit zijn.

*

Global Commission

In een historisch rapport verklaarde de *Global Commission on Drug Policy* vorig jaar dat de war on drugs is mislukt en dat het tijd is voor fundamentele verandering van het wereldwijde drugsbeleid. De commissie telt onder meer zes ex-presidenten, schrijvers, topondernemer Richard Branson en oud-VN secretaris-generaal Kofi Annan. Een centrale aanbeveling luidt: 'moedig experimenten door regeringen aan met modellen van wettelijke regulering van drugs (vooral cannabis) om de macht van de georganiseerde misdaad te ondermijnen en de gezondheid en veiligheid van hun burgers te waarborgen.'

'Het drugsgebruik in de algemene bevolking is het afgelopen decennium nagenoeg gelijk gebleven. Het cannabisgebruik onder jongeren vertoont recentelijk zelfs een lichte daling.'

Ivo Opstelten en Edith Schippers, VVD-ministers van Veiligheid & Justitie en VWS, brief drugsbeleid aan de Tweede Kamer, 27 mei 2011

Zelfs '*crime fighter*' Opstelten moet toegeven dat er al tien jaar geen stijging is van het drugsgebruik in Nederland.

'Zo er al problemen zijn die voortkomen uit cannabisverkoop, worden ze veroorzaakt door het gebrek aan bestuurlijke moed om door te pakken naar regulering van de achterdeur. Dit gebrek verhullen door te kiezen voor verdere repressie en schijnoplossingen zoals afstandscriteria, terwijl aantoonbaar is dat je daar niets mee opschiet, lijkt mij het toppunt van gemakzuchtig populisme.'

Jorrit Nuijens, fractievoorzitter GroenLinks Amsterdam Centrum, Trouw, 21 januari 2011

'Waarom van het kweken zo'n probleem moet worden gemaakt terwijl de verkoop dat kennelijk niet is, valt moeilijk uit te leggen.'

'Geldbomen op zolder: thuiskwekers van hennep in beeld', onderzoek in opdracht van de Taskforce Opsporing Georganiseerde Hennepteelt / ministerie voor Veiligheid en Justitie, verschenen op 3 februari 2012

'Het intellectuele debat over legalisering is voorbij: er is geen wetenschapper meer die serieus durft te beweren dat het drugsverbod de weg vooruit is. (...) Het wachten is op politici met visie en geloofwaardigheid die het durven zeggen: dat de drugsproblemen van de westerse wereld niet op te lossen zijn zonder het verbod op te heffen. En het moet heel voorzichtig, stap voor stap gebeuren, eerst marihuana, dan verder.'

Misha Glenny, journalist en non-fictieauteur, De Groene Amsterdammer, 18 september 2009

9. Moties

En nu doorpakken! Realisering voor het grijpen!

Een aantal uwer heeft tijdens het laatste drugsdebat (1 en 28 maart 2012) moties ingediend over het contraproductieve drugsbeleid van het kabinet Rutte-Verhagen. U heeft tijdens de formatie de kans om een coalitie te vormen waarin deze afgewezen moties alsnog een meerderheid kunnen krijgen en de aangenomen moties kunnen worden uitgevoerd. Grijp die kans!

24 077, nr. 271: Motie-Van der Ham/Dibi over 'harm reduction' als leidend element in het drugsbeleid

nr. 272: Motie-Van der Ham c.s. over het staken van de landelijke uitrol van de wietpas

nr. 273: Motie-Van der Ham over een minimum leeftijdseis

nr. 274: Motie-Van der Ham over voorlichting en preventieactiviteiten

nr. 275: Motie-Van der Ham/Bouwmeester over informatie over het thc-gehalte

nr. 276: Motie-Dibi c.s. over het afstandscriterium voor coffeeshops

nr. 277: Motie-Dibi c.s. over de totale kosten van het drugsbeleid

nr. 278: Motie-Dibi c.s. over een onafhankelijke adviescommissie

nr. 279: Motie-Kooiman c.s. over doorrekening van de voornemens inzake coffeeshops

nr. 280: Motie-Kooiman c.s. over advies van de Raad voor Volksgezondheid en Zorg

nr. 281: Motie-Kooiman/Van der Ham over verruimen van de verstrekking van medicinale cannabis

Oudere belangrijke moties:

nr. 153: Motie Albayrak c.s. over het stimuleren van een liberaal softdrugsbeleid in Europa (aanvaard op 28 april 2005)

nr. 151: Motie Van der Ham c.s. over de 'achterdeurproblematiek' coffeeshops en criteria voor deugdelijke cannabistelers (aanvaard op 28 april 2005)

nr. 78: Motie Apostolou c.s. over richtlijnen voor de productie voor Nederwiet en de toelevering daarvan aan coffeeshops (aanvaard op 21 juni 2000)

Bron: *Flora von Deutschland Österreich und der Schweiz*
door professor Otto Wilhelm Thome (1885)

(Het VOC heeft zich ingespannen om alle rechthebbenden van de foto's en afbeeldingen in dit bidbook te achterhalen.
Zij die menen rechten te kunnen doen gelden, kunnen een e-mail sturen naar info@voc-nederland.org)